

Höjdpunkter vid Stockholmsmötet (1925)

Onsdagen den 19 augusti fylldes Storkyrkan till sista plats, då också ambassadörer, statsråd, hedersgäster och Kungafamiljen intog sina platser. Man kunde tro att det var ett väckelsemöte när biskopen av Winchester, *Theodore Woods*, i sin predikan anslog ett Gudsrikes-ackord som kom att ljuda genom hela konferensen:

- Omvänd er. Himmelriket är nära. Ändra ert sinnelag! Välj ett annat perspektiv! Se världen på ett nytt sätt! Det var Kristi utmaning till sin generation. Att anta den utmaningen är liv, att förkasta den är död. Vi tror på ett gudomligt rike. Vi är sammansvurna för att upprätta det. Det är därför vi är här i Stockholm. Det är meningen med denna konferens.

- Att upprätta Guds rike i det tjugonde århundradets komplicerade civilisation är en kolossal uppgift. En utmaning som kräver tanke, skicklighet, tålamod och vishet. Men jag upprepar, i Kristus kan vi göra det omöjliga!

Predikan sanktionerades av körens och församlingens mäktiga sång som fyllde Storkyrkans valv. Till sist kliver den ortodoxa patriarken *Photios* fram och välsignar församlingen på grekiska.

Efter tre dagars oändliga föredrag och stillasittande fick alla deltagare kliva ombord på ångbåtar till Drottningholms slott där de guidades runt och fick avnjuta en kunglig buffé i parken. Samma kväll fyllde de och tusentals andra Sankta Klara kyrka till sista plats och även utanför var det packat med folk. Alla ville få en skymt av den säregna och livliga gamla ortodoxa patriarken *Photios*, född på Naxos i Egeiska havet. Det visade sig att patriarken predikade som värsta evangelist om *Kristus, den korsfäste*, då han anknöt till den första pingsten:

- Denna stund i helgedomen då kristna från alla folk och länder är församlade liknar det heliga ögonblick då alla de församlade talade olika tungomål men ändå förstod varandra. Se på altartavlan! Kristi nedtagande från korset. Det är genom hans gärning jag lever och känner mig lycklig att få vara en ringa arbetare i hans vingård. Det är genom hans gärning jag kan utföra kärlekens verk och arbeta för fred i världen.

I nästa ögonblick händer något dramatiskt som de närvarande sent glömmer. Patriarken vänder sig om mot altaret, tar av sig huvudbonaden och fortsätter: *Det finns bara ett språk – Jesu kärlek. Det finns bara en gärning – Jesu kärlek. Frälsare på korset, led mig allt djupare in i din kärlek att jag må verka i den medan dagen varar och när aftonen kommer går in i din härlighet. Amen.* - Jonas Jonsson kommenterar: *Mer evangeliskt än så kunde inte ens Söderblom, som var väckelsens barn, uttrycka sig.*

Söndagen den 23 augusti predikade utländska kyrkoledare i trettiosju av Stockholms kyrkor och kapell samt vid den stora avslutningsgudstjänsten Hagaparken där tiotusentals människor hade samlats.

Men för Nathan Söderblom själv blev den efterföljande festhögmässan i Engelbrektskyrkan Stockholmsmötets höjdpunkt. Hans dröm uppfylldes när han såg kristna och kyrkoledare från hela världen samlas kring nattvardsbordet:

- I Engelbrekt firade nattvarden själv en återupprättelse. Jag betraktar stunden som en profetia, som vi i min generation knappast får skåda en gång till. Men när vi ändå vill vara kristna, må det tillåtas oss att se upp och glädjas, om dörren till paradiset någon gång öppnas på glänt.